

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Hubáčka a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Tomáše Foltase v právní věci žalobkyně: **O. V.**, zastoupena Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalovanému: **Policie České republiky, Ředitelství cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 2. 3. 2016, č. j. 10 A 13/2015 - 57,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Nejvyšší správní soud obdržel ve shora označené věci dne 8. 3. 2016 kasační stížnost žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 2. 3. 2016, č. j. 10 A 13/2015 - 57, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 1. 2015, č. j. CPR-20995-2/ČJ-2014-930310-V243, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno usnesení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, Odboru cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort, ze dne 11. 11. 2014, č. j. KRPA-101657-103/ČJ-2012-000022. Tímto usnesením bylo zastaveno řízení o žádosti žalobkyně o stanovení nové lhůty k vycestování podle ust. § 101 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.

Žalobkyně spolu s kasační stížností navrhla, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek. Návrh zdůvodnila tím, že má na území České republiky vytvořeny rozsáhlé rodinné a sociální zázemí, a její nucený návrat by byl nenahraditelnou újmou. Následky nepřiznání odkladného účinku by byly zjevně nepřiměřené důvodům vydání napadeného rozhodnutí. Žalobkyně na podporu svých úvah odkázala na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 - 100, a ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76. Závěrem poukázala na skutečnost, že nepřiznání odkladného účinku a povinnost vycestovat z území České republiky by bylo na újmu i jejímu právu na spravedlivý proces, neboť by měla mít právo aktivně se řízení o soudním přezkumu účastnit.

Kasační stížnost nemá podle ust. § 107 s. ř. s. odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Přitom užije přiměřeně ust. § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle ust. § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s veřejným zájmem.

Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zjišťuje splnění zákonných předpokladů pro jeho přiznání uvedených v ust. § 73 odst. 2 s. ř. s. Stěžovatel má především povinnost tvrdit, že mu v důsledku výkonu nebo jiných právních následků napadeného rozhodnutí hrozí újma. Tuto hrozbu musí stěžovatel také blíže konkretizovat a prokázat. V opačném případě nelze kasační stížnosti přiznat odkladný účinek.

Z výše uvedeného je patrné, že jednou ze zákonných podmínek je skutečnost, že tvrzená újma hrozí stěžovateli v důsledku výkonu nebo jiných právních následků napadeného rozhodnutí. Žalobkyně nicméně spatřuje újmu v nutnosti opustit území České republiky, což ovšem není důsledek správních rozhodnutí vydaných v této věci, nýbrž rozhodnutí o správním vyhoštění, které není nyní předmětem přezkumu a bylo dokonce již soudně přezkoumáno. Správní rozhodnutí, která jsou nyní nepřímým předmětem přezkumu v řízení o kasační stížnosti, se nijak nedotýkají účinků rozhodnutí o správním vyhoštění, v důsledku něhož žalobkyni hrozí, že bude nucena opustit území České republiky. Není tedy dána příčinná souvislost mezi negativními důsledky, které chce žalobkyně odvrátit, a napadeným rozsudkem či jemu předcházejícími správními rozhodnutími. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti by tudíž ani nebylo z povahy věci možné tyto důsledky odvrátit.

Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že judikatura, na níž žalobkyně odkazuje, se týkala skutkově odlišných situací, kdy bylo napadeno samotné rozhodnutí o správním vyhoštění nebo rozhodnutí, jehož nerespektování by mohlo vést k vydání rozhodnutí o správním vyhoštění. V posuzované věci však již rozhodnutí o správním vyhoštění bylo vydáno, není nyní předmětem přezkumu a správní rozhodnutí, která Městský soud v Praze napadeným rozsudkem přezkoumal, se účinků rozhodnutí o správním vyhoštění nijak nedotýká.

Jelikož nebyly naplněny podmínky ust. § 73 odst. 2 s. ř. s., Nejvyšší správní soud kasační stížnosti nepřiznal odkladný účinek.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. dubna 2016

JUDr. Jaroslav Hubáček
předseda senátu